

Άγριοχάροντας ό, άμάρτ. Άρκοχάροντας Κύπρ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. Χάροντας. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. Άρκοχάροντας πβ. ἄρκος παρὰ ἄγριος.

Ό ἄγριος, ό άμείλικτος καὶ άδυσώπητος Χάρων: Άσμ.

Άν έν' διαβάτης ἄς διαβῇ, περάτης ἄς περάσῃ, ἄν έν' ό Άρκοχάροντας, νά μπῇ σ-σω καβαλ-λάρης.

σ-σω = έσω, έντός).

άγριοχαρουπεά ή, Άθ. Κρήτ. ἄγριγοχαρουπεά Κρήτ. ἄγριγοχαρουπέ Δ.Κρήτ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χαρουπεά.

Τό δένδρον ἄγριοκουτσουπεά, ό ίδ. [**]

άγριοχάρουπο τό, Κρήτ. ἄγριγοχάρουπο Κρήτ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χαρούπι. Διὰ τὸν μεταπλασμόν εἰς -ο ίδ. ἄγριοχάμπαρο.

Ό καρπός τῆς ἄγριοχαρουπεάς, ό ίδ.

άγριοχελίδονο τό, πολλαχ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χελιδόνι. Διὰ τὸν μεταπλασμόν εἰς -ο ίδ. ἄγριοχάμπαρο.

Τό πτηνόν κύψελος ό λευκός (cypselus melba ή cypselus albus), ή τῶν ἀρχ. δρεπανίς. [**]

άγριοχελιδρονεά ή, ΘΧελδράιχ 3

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χελιδρονεά.

Τό φυτὸν κληματὶς ή φλογερά (clematis flammula) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae). [**]

άγριόχηνα ή, πολλαχ. ἄγριόχ'να Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ.) ἄγριοχήνα Ζάκ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χήνα. Ό λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Όνομα περιληπτ. πολλῶν ἀγρίων χηνῶν, τῶν όποίων τὰ συνηθέστερα εἶδη εἶναι χήν ό τεφρόχρους (ancer cinereus) καὶ χήν τῶν σπαρτῶν (ancer segetum) ΠΓεννάδ. Πτηνοτρ. 226. Συνών. ἄγριοχηνάρι, ό ίδ. 2) Τό πτηνόν γέρανος Μακεδ. (Θεσσαλον.) κ. ά. 3) Τό πτηνόν ἄγριόγαλλος, ό ίδ., Στερελλ. (Παρνασσ.) κ. ά. [**]

άγριοχηνάρι τό, Όων. (Κρήν.)

Έκ τοῦ μεσν. οὐς. ἄγριοχηνάριον.

Ό ἄγριόχηνα 1, ό ίδ. [**]

άγριοχλιμίτζα ή, άμάρτ. ἄγριουχλιμίτζα Λέσβ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ άγνώστου β' συνθετ.

Ό ἄγρία ποικιλία τῆς ἀνδράχνης (portulaca), ἀνδράχνη ή λαχανηρά (portulaca oleracea) τῆς τάξεως τῶν λυτικωδῶν (portulacaceae), ή τῶν ἀρχ. ἄγρία ἀνδράχνη. Συνών. ἄγριοαντραάκλα. [**]

άγριοχοίρακας ό, Νάξ. (Άπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐς. ἄγριόχοιρος.

Μέγας ἄγριόχοιρος.

άγριοχοιρίδι τό, άμάρτ. ἄγριοδοιρίδι Χίος

Τό μεσν. οὐς. ἄγριοχοιρίδιν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 7071 (έκδ. JSchmitt σ. 458) «οὕτως τοὺς ἐκατέσφαζαν ὡσάν ἄγριοχοιρίδια».

Τό μικρὸν ἄγριογούρουνο, ό ίδ.: Άσμ.

Παίρνει τσαὶ πά' τό' εύρίσκει τον ἄγριοδοιρίδια βόσκει.

άγριόχοιρος ό, πολλαχ. ἄγριόχοιρους Σάμ. κ. ά. ἄρκόδοιρος Κύπρ. ἄγρζόχιουρε Τσακων.

Τό μεσν. οὐς. ἄγριόχοιρος.

Τό ἄγριογούρουνο, ό ίδ.

άγριοχορτάρα ή, Πάρ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χορτάρα.

Φυτὸν εύώδες. Συνών. μελισσόχορτο.

άγριοχόρταρο σύνηθ. ἄγριουχόρταρον Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἄγροχόρταρον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χορτάρι. Διὰ τὸν μεταπλασμόν εἰς -ο πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.

Πᾶν αὐτοφυές χόρτον ένθ' άν.: Βγάνου τ' ἄγριουχόρταρα ἀπ' τοῦ σ'τάρ' Αἰτωλ.

άγριόχορτο τό, κοιν. ἄγριγόχορτο Κρήτ. ἄγριόχορτον βόρ. ἰδιώμ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χόρτο.

Άγριοχόρταρο, ό ίδ., ένθ' άν.: Έφέτος έβρεξε νωρίς καὶ θά φυτρώσουν πολλά ἄγριόχορτα κοιν. Ξεπάτωσε τ' ἄγριογόχορτα ἀπὸν τό χωράφι κ' ὕστερα σπείρε το Κρήτ. Πβ. ἄγριορραδίκι.

άγριοχουρμαδεά ή, άμάρτ. ἄγριοκουρμαδεά Πελοπν. (Μεσσ.)

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χουρμαδεά.

Ό ἄγρία μορφή τοῦ δένδρου φοῖνιξ ό δακτυλοφόρος (phoenix dactylifera) τῆς τάξεως τῶν φοινικωδῶν (palmaceae). [**]

άγριοχωρέτης ό, άμάρτ. ἄγροχωρέτες Πόντ. (Χαλδ.) ἄγροχωρέτας Πόντ. (Κερασ. κ. ά.)

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. χωρέτης. Διὰ τὸ α' συνθετ. τῶν τύπ. ἄγροχωρέτες, ἄγροχωρέτας πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος, διὰ δὲ τὸ β' πβ. κλέφτες-κλέφτας, ψεύτες-ψεύτας κττ., δι' ά ίδ. κλέφτης, ψεύτης.

Άγροῖκος, ἄξεστος χωρικός ένθ' άν.: Τῶιπ ἄγροχωρέτες έν' (τῶιπ = παντελῶς) Χαλδ.

άγριοψακί τό, άμάρτ. ἄρκοψατῶι Κύπρ.

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. ψακί. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ ἄρκοψατῶι πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Τό φυτὸν παιωνία ή κοραλλιόχρους (paeonia coralina) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae), ή τοῦ Θεοφρ. (Όστορ. φυτ. 9,8,6) παιωνία καὶ τοῦ Διοσκορ. (3,147) παιωνία ή ἄρρην. [**]

άγριόψαρο τό, Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τοῦ έπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐς. ψάρι.

Ό πολὺ ἄγριος ἰχθύς: Άσμ.

Νά σε φυτέψω 'ς τὸ βουνό, | σκιάζομαι γιὰ τ' ἄγριμικό, νά σε φυτέψω 'ς τὸ γιालό, | σκιάζομαι γιὰ τ' ἄγριόψαρο.

